

15
17

8
176

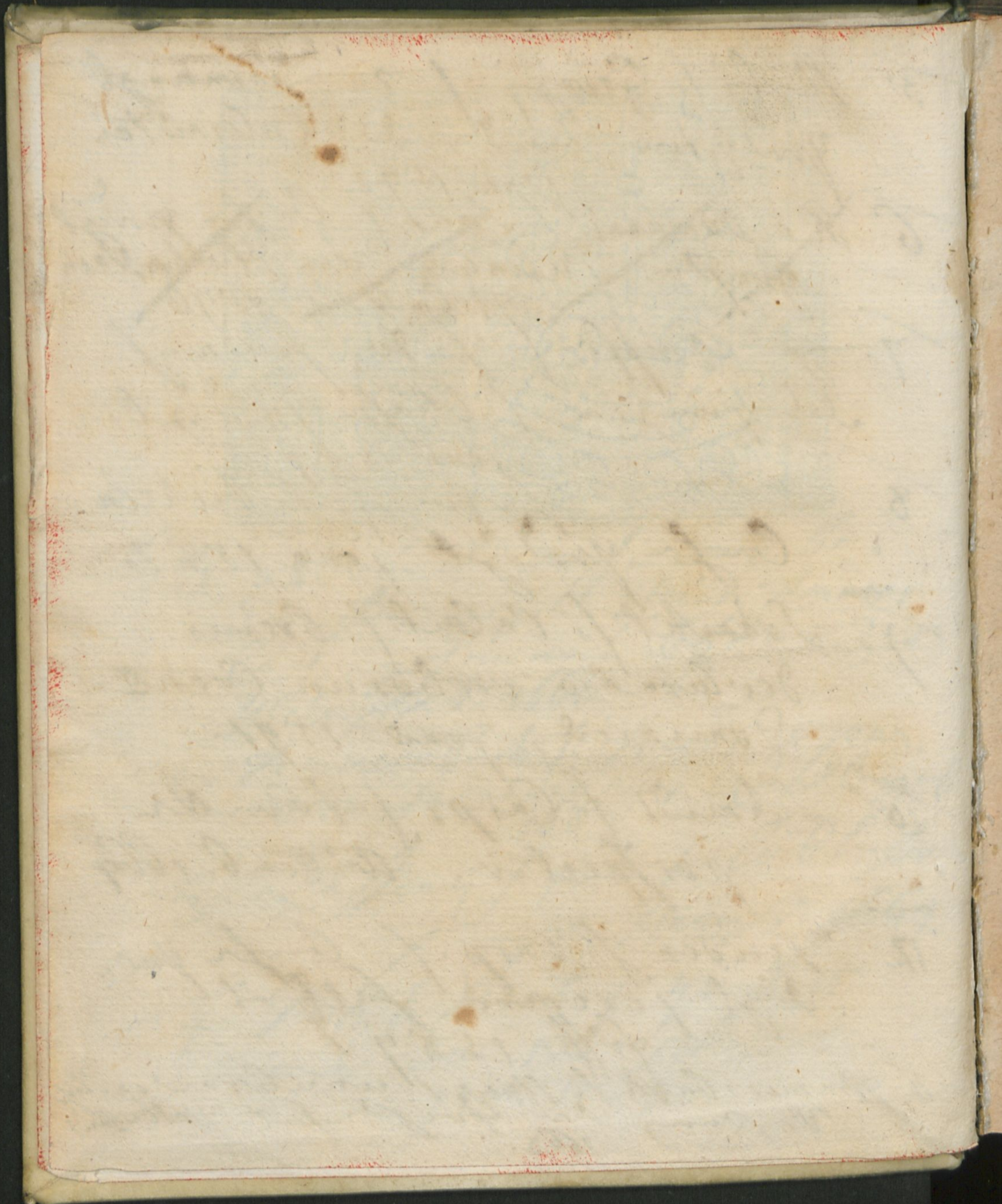

M. J.
a

1. abdruck von seinem W.
in dem Jahr Heinrich Ammer's
auf seinem Altar zu
Helmst. 1666
2. Ammer's Buch f. Heinrich van.
Dora Tarnobinna, Quellingob.
1663
3. Lassenij / Joh. / Löblinger
Künig, Helmst. 1669
4. Miri f. Mart. / yndigt
aus dem 133. Jahrb.
Jena 1837.

5. Nylj / Georgij / 2 - Sammlung
 yndigen ^{aus der} di Calvinisten.
 Jena 1592.
6. ~~Rhodomanni / Laur. / Briefe yndigt
 graf in Juliane von Hohenslein
 Helmstedt. 1590.~~
7. Zu Saeffe / Peter / Juniors
 des jünzern / Briefe yndigt.
 Jena 1587.
8. / / / / /
 Briefe yndigt Jena 1587.
9. Schacht / Valent. / brevis
 declaratio verborum Coccei
 Dominican, Jena 1591.
10. Schmidt / Carp. / tumb
 perspectiv. Wittemb. 1669
11. Tender / Carp. / Briefe yndigt
 Jent / eremid / Jalfus
 Hoff. 1589
12. Ammerbach / Henr. / in ubera ontilis
 Vospung in Gipsenlat. Halberstadt
 1663.

T H R E N O D I A E

IN OBITVM PRAE-
MATVRVM ILLVSTRISS.
AC PIEN T I S S I M A E P R I N C I P I S
ac Dominae, Dominae SOPHIAE Ducis
Uirtenbergensis & Teccen-
sis, &c.

ILLVSTRISS. NEC NON
CELSISSIMI PRINCIPIS AC
DOMINI, DOMINI FRIDERICI
GVILHELMII, Ducis Saxoniae, Landgrauij Thuringiae,
Marchionis Misniae, &c. Coniugis suauissimae, quae in ve-
ra & ardenti invocatione FILII DEI obdormiens; ex
tristissima hac miseriarum valle in coelestem & beatam
illam gloriae regiam ad XII. Cal. Aug. A. O. R.
c. Io. Io. X C. hora 8. matutina, quae
ipsius Eclipseos Solaris fuit,
translata est,

*Debitae pietatis, gratitudinis & subiectionis
testanda gratia*

Conscripta.

I E N A E Typis Tobiae Steinmanni.

IN ORBITA M. P. R. A.
L. A. T. V. M. I. L. L. V. R. T. K. I. S. S.

IN THE ...

THE ...

...

...

...

...

...

Q U E R I M O N I A R E L I G I O N I S.

*Q*uia, donavit quæ providus ordinis Auctor
Vitâ, non metuunt truculenta spicula mortis,
Apta super donec sunt ipsis pabula: magnis
Viribus astra polleant, peragunt & munia promptè
Officij: Verùm si destituantur iisdem
Extemplo recidunt vires, & membra fatiscunt,

Illis interitum momenta quæ cuncta minantur.

*Sic mihi, RELIGIO quæ dicor, nulla pericla,
Nulla tyrannorum rabies, non falsa docentum
Incussere metum fraudes, sed pectore firmo
Insultus contra cunctos audentior ibam:
At nunc luxata vires; nunc robora prisca
Demta mihi; tremulo videor nunc pergere gressu,
Accelerans, hominum fatali clade, ruinam.
In promptu ratio, nec eam quæsisse necessum:
Rari quippe homines, alimenta benigna ministrent
Qui mihi, visuntur, cunctos ferme abstulit atra
Sed nutritores ius irrevocabile mortis.*

*Abstulit atra dies FRIDERICVM nobile lumen
Teutonice gentis, qui primus Flaminis almi
Instinctu tibi, Dive locum LUTHERE docendi.
Totius imperii (dictu mirabile) quamvis
Commotis odiis, concessit pectore fortis.*

*Abstulit atra dies FRIDERICVM deinde IOHANNEM
Insignem pietate virum, virtuteque nulli
Maiorum, quotquot vitam traxere, secundum.
Nam quanquam variis hic casibus atque periculis
Non minus, ac genitor, iactari sepe coactus,
Scilicet à recto quoniam discedere verbi*

Tramite salvifici nollet, dum Spiritus ossa
Vitalis regeret: nunquam tamen ipse dolori
Succubuit, celsis animis aet quamq; ferebat
Sortem, millenis vicibus cum sanguine vitam
Nomine pro dño cupiens magè fundere caram,
Quam SALVATOREM turpi semel ore negare.

Abstulit atra dies quoq; te G. VILHELME IOHANNES,
Heu praematura nece, plurima vivere dignus
Secula qui fueras ob verè heroica facta.

Quae regio in terris etenim pietate referta
Et virtute tua non est, super aethera notum
Quae te reddebant, carumq; DEOQ; virisq;?

At tam celsorum nondum contenta virorum
Sors inimica fuit nece, sed nova damna noviq;
Intulit ab luctus causam mihi materiemq;.

Abstulit atra dies etenim iam morte dolenda
Heu SOPHIAM, quae dulcis erat pietatis imago
Atque mihi firmum columen. Sata namq; parente
CHRISTOPHORO Tecci populi VVirtbergiaciq;
Principe, ferventem verae pietatis amorem
Protinus à teneris concepit pectore: quando
Deinde juvaretur natura labore magistri
Inclytæ; quin etiam cessaret tempore nullo
Sedula sacrati diuina volumina verbi
Nocturna versare manu, versare diurna:
Sic conceperunt flammæ; sic viribus aucti
Hi sunt igniculi, flagraret ut ipsa suavi
Semper amore mei, mihi post bona poneret atq;
Quae reputare solet venerandi numinis instar
Immersa immundi gens fecibus impia mundi.

Hinc me, quosq; mihi iunxit constantia firma,
Christicolæ nunquam pressit crudelis egestas,

Haud!

*Haud unquam nobis alimenta deesse recordor,
Incolumis dum Dux esset, dum vita maneret.
Sed, quia nunc liquit supremo lumine vitam,
Quæ mihi pollicear deinceps, quæ commoda sperem?
Nil nisi pauperiem, insidias, fraudesq; dolosq;
Et quæ sunt veræ pietati cunq; molesta
Ni pater Astripotens, hominum qui pectora flectit,
Magnates reliquos, qui non alimenta gravantur
Suppeditare mihi, mira bonitate reseruet.
In primis vereor, ne velamenta superbo
Me cingant nexu, CALVINICÆVA CATERVA
Quæ probat, at reprobat CHRISTI quæ turba sacrata;
Simplicitasq; mihi dematur, CALVA CATERVA
Quam reprobat, probat at CHRISTI quam turba sacrata.
Tu verò tu summe DEVS, qui cuncta potenti
Imperio regis & pœnas immittis acerbas,
Ah miserare vices, duros miserare labores
Principis illustris, qui tristia fata marito
Luget; tu flatu dio solatia firma
Illius instilles menti; tu suffice vires,
Ut queat, imposuit quod ei tua sancta voluntas,
Ferre decenter onus: Quin sic rege pectora cuncta
Ipsius imperio subiecta, ut noscere vitæ
Crimina dira sua discant veniamq; precari:
Scilicet, ut valeant pietate, quod imminet ipsis,
Avertisse malum: Cum primis dogmata verbi
Pura tui serves; pellas à sinibus istis,
Quotquot mente tuum vesana spernere nomen
Ausi doctrinam sanam corrumpere tentant
Vocis salvificæ: poterint sic secula cuncta
Dignus honos, nomeng; tuum laudesq; manere.*

A Nicolao Rhostio Vin. Illustriss. D D. Saxonix, linex
Vinar., munificentia. in SALANA alumnus.

A 3

QVE-

Q U E R I M O N I A
P A T R I A E.

Q uae tam seua lues, quae tam truculenta vicissim
Ab fortuna mihi tristia damna creat?
Vix etenim misera messis mihi tertia transit,
Aestatem autumnus tertius & sequitur,
Cum ternam sobolem tibi DVX FRIDERICH GVILHELMVS
Cessarent triplices enecuisse Dea:
Iam nova materies luctus maiorg, priori,
Ocyus infertur conspicienda mihi.
Scilicet heu S O P H I A M (dolor heu, heu tristia fata)
Funere crudeli mors inopina rapit.
Mors inopina rapit S O P H I A M, virtutibus aucta
Secula quae Pylis vivere digna fuit.
Siccine me cunctis vexari casibus agram?
Siccine non ulla posse quiete frui?
Nonne diu sensi fortuna tela superba?
Multaq, visa mihi funera nonne satis?
Anne etiam exhaustam nunc viribus, ô Pater alme,
Est tibi decretum me mala plura pati?
Parcito, quaso, Pater bone, parcito quaso, mihi nec
Addito plus oneris, quam tetulisse queam?
Ab sat pœnarum luimus, sat crimina plexa,
Quêis offensa mihi numina saepe tua.
Irarum meritas ergo nunc exsue flammis,
SAXONICAMq, bonus tu rege, quaso, DOMVM,
Illius atq, DVCE S sic protege, talia deinceps
Funera ne liceat cernere plura mihi.

Ab eodem NICOLAO RHOSTIO
Vinariensi.

QVE-

Q V E R I M O N I A A P O L -
L I N I S E T N O V E M M V S A R V M .

A P O L L O .

Heu fatum , dolor heu , vicissitudo
Quam ingens læticiæ doloris atq;
(Quod nostrum tamen haud putasset ullus)

Hei iam nunc subiit Lycea nostra.

Vix donata suo vigore rursus
Isthæc sunt superûm benignitate ,
Quando tot sapientia nitentes ;
Quando cognitione tot celebres ;
Quando tot pietate diligendos ;
Quando dexteritate tot valentes ;
Quando sedulitate tot merentes
Laudem , nacta prioribus fuere
Annis : sed minuuntur hæ vicissim
Vires ; robora concidunt repente
Isthæc ; gloria , fama , lux decusq ; ,
Quin immò caput (ô dolor) Lycei
Nostri nunc iacet aureum . Sorores
Nam , quæ pollice nent severa terno
Vitæ stamina , morte concitata
Illustrem S O P H I A M piam maritam
F R I D R I C I patriæ patris , G V I L H E L M I
Immites rapuere . Proinde mecum
Vos ô Castalides , potentis almæ
O gnatæ Iovis , ô meæ sorores
Heu vestris lacrymis genas rigate
Largis , fata piæ Ducis gementes
Præmatura ; Dein melos sonate

Huic

Huic lugubre, prius fuistis auris
Quam vitæ fruitam subinde laude
Augusta solitæ per astra ferre;
Tandem vota Patri precesq; ferte
Supremo, reprimat furoris æstus,
Hoc nec tempore, quo ruina tristis
Doctis artibus imminet, patronis
Cunctis nos spoliet: Necessitatis
Istud conditio gravis requirit.

C L I O.

Est quidem virtus sibi met sat amplum
Præmium, propterq; aliud colenda
Nemini: laudis tamen his brabea

Confero digna

Scilicet cunctis, merito catervam
Qui student nostram coluisse honore,
Aut iuvant, quocunq; modo licebit,

Agmina docta.

Ergo cum talem SOPHIAM fuisse
Constet heu sanctam, properata nobis
Abstulit quam funere mors gemendo

Haud ita pridem,

Quæso quid poscat pietas? quid æqua
Arduæ lex iusticiæ requirat?

Hancce quam rursus memores canamus

Carmine nostro.

D V X, tuæ laudis capiam sed unde
Apta nunc exordia? cogito nam

Mente quæ de te, omnia laudis *ampla*

Præmia poscunt.

Sacra quod si cui PIETAS honore

Digna

Digna credatur, meritò illa summa
Gloria te, D v x, cumulabit atq;

Tollet ad astra.

Scilicet sancto genita à parente,
Et pia valde genitrice nata,
Lacte cum primo pietatis almæ

Semina adepta es.

Deinde cum noctes pariter diesq;
Iussa versâris superi Tonantis
Dîa, sic incensa fuisti amore

Relligionis,

Vt nihil quidquam potius putares,
Quodq; maiori tibi posset esse
Quæstui, quam ritè viam salutis

Discere veræ.

Ergo cum vitæ spaciis peractis
Heu Deæ, quæ stamina nent severa,
Pollice impresso tibi cernerentur

Rumpere fila,

Tunc suas vires pietatis ardens
Cura promebat, dabat & suprema
En tibi constante fideq; speq;

Fata subire.

Quid sed ingentes memorem, maritum
Inclytum verè quibus arsit ipsa
VINCULI omni tempore CONIUGALIS,

Cordis amores?

Nexus ah tam suavis erat duorum
Corporum, nullæ fuerint ut unquam
Cognitæ lites, fuerint oborta

Iurgia nulla:

Curreret quando rota fortis axe

B

Prospero

Prospero, gaudebat vterq; ; vultu
Quando fors tristis rigido tonabat,
Ambo dolebant.

Nec tamen mentem superare casus
Vllus illius poterat, resistens
At, velut rupes Pelagi, **F E R E B A T**
Tristia quæq;.

Quin & adflicti pia **D v x** mariti
Artibus pectus recreare doctis
Noverat, mærori adhibere & acri
Mite levamen.

T E M P E R A N S huic insuper & **P V D I C A**
Vita sic semper placuit, piacla ut
Oderit contraria peius angui
Et cane turpi.

Et meas aures ferit eiulatus
Iam gregis, cui curta domi supellex,
Quemq; fors fecit malefida rerum
Omnium egenum,

Huicce nam princeps alimenta larga
Subministravit, tribuit benigna
Et manu vestes, quibus integebat
Corporis artus:

Cumq; languerent inopis catervæ
Membra crudeli lue languefacta,
Arte porgebat propriâ parata
Pharmaca docta.

Cuncta si tandem benefacta vellem
Persequi, nostrum cumulavit ista
D v x quibus coetum, foret exiturum
Grande volumen.

Iure quocirca, fuerit **S O P H I A**
Quando

Quando tantis condecorata donis,
Flagitant quod NOMINA nostra, laudem
Gloriæ adorno.

C A L L I O P E.

Dicor CALLIOPE, quod celebrem viros
Claros DVLCISONA VOCE per integrum
Orbem: sed (dolor heu, heu nimis invida
Nobis fata) mihi tristia Principis
Celsæ busta creant pectore tam gravem
Mærorem, solita ut carminis ah mei
Dulcedo querulos exeat in sonos.
Rectè Thespiadum præses id admones,
Et rectè soror hæc iussa facis pia
Clio, dum SOPHIAM laudibus inclytam
Ornas. Quippe Deæ cum SAPIENTIAE
Dicamur, magè quid conveniet choro
Nostro, carminibus quàm SAPIENTIAE
(Hanc verò Danaûm gens ΣΟΦΙΑΝ vocat)
Laudes persequier tollere & ad polum?
Ast DVX, ô utinam vescier aura adhuc
Vitali (sed ego vana quid expeto?)
Posses, nostra foret publica tutior
Res forsan, neq; tam sæva pericula
Iactarent studiis tempora plurima
Dantes: sed quoniam Cunctipotentib.
Sic visum superis, en metuenda sunt
Omni ex parte dein dura pericula
Casus & varii cunctaq; tristia.

T H A L I A.

Pertentat & meos ob abreptam DVCEM

B 2

Cor-

Cordis recessus tam gravis luctus, queam
Ut vix labella movere, verba & reddere
Plena: tamen ingentes ut attester mei
Flammas amoris, hancce complexa fueram
Quo semper ob benefacta nobis præstita,
Tremente lingua pauculos edam sonos:
Nomen **T H A L I A E** nacta sum pulcerrimum,
Quod fama Thespiadum perire nescia
In orbe sit mansura toto **F L O R I D A**,
Benigna rerum dum tenuerit robora
Genitrix humus; convexa paverit polus
Dum sidera; fluvii vexerint dum limpidas
Aguas: sed heu trium severa virginum
Numina: etenim **F L O R E M** decusq; gloriae
Nostræ tulerunt prorsus immiti nece:
S O P H I A M noto longè **D V C E M** sanctissimam,
Speculumq; virtutum omnium tersissimum,
Lebetridum firmumq; propugnaculum.

E V T E R P E.

Præfagiebam funera
Puerperæ huius tristia,
Vbiq; tanta obtingere
Cum cernerem miracula.

Coelum tremebat Martiis
Micantium conflictibus
Heu lancearum, per loca
Conspeximus quas plurima.

Squalore totus aëris
Hiabat orbis anxius,
Diu nec irrigarier
Vndis dabatur coelicis.

Hinc

Hinc ergo tellus arida,
Hiatibusq; pervia,
Scatebat & pulvisculis,
Multorum iter tardantibus;

Hinc ora multa fontium
Exaruere; rivuli
Hinc plurimi suis aquis
Sunt destituti limpidis;

Hinc dira torrebat fitis
Plantas, iacebant gramina
Exfucca, & arborum comas
Pallor subibat pendulas;

Hinc crebra passim incendia
Visa urbium, ædium, arborum;
Hinc multa Vulcano seges
Matura messi tradita.

Hinc destitutæ pabulo
Letho cadebant bestia:
Quin & virum gens plurima
Siti peribat ignea.

Quid hisce quæso singulis
Denunciatum iudicem?
Denunciata funera
Incomparabilis D V C I S,

Portendit hoc exactius
Ruptura in æde imaginis
Heu principum fratrum trium,
Quæ posita post altaria:

Portendit exactissimè
Phœbus regens velamine
Vultus nigro puerperæ
Mortem dolentes inclytæ.

B 3

Qua-

Quapropter E V T E R P E S fui
Quæ nacta nomen à sonis
Suavibus, mortalium
Oblecto queis præcordia:
Nunc cogor ordinis statum
Lugere quàm miserrimum
Nostri, ac ob amissum decus
Implere questibus loca.
At summe tu parens, tuo
Qui cuncta nutu temperas,
Et qui bonas scientias
Donas bonus mortalibus,
Quantis vides tumultibus
Iactemur atq; casibus
Et magna quàm discrimina
Artes sacras angant modò:
Te tempus istud expetit;
Te flagitat necessitas;
Te postulant pericula;
Te poscit artium status.
Non ergo cunctos surripe
Tristi hoc patronos tempore,
Relinque sed quosdam, utiles
Qui protegant scientias:
Et quidquid imminet mali,
Depelle nostris finibus,
Artes bonæ ne corruant,
Honosq; noster concidar,

E R A T O.

Nec ego meo nunc facta congruentia
Proh nomini possum edere.

Cum

Cùm namq; jucundo vocer nomine *εραίσ*,
    Ignes amorum quod canam,
En jam querelis tempora omnia ut teram,
    Ac ora largo flumine
Humectem, & ingens perditum poscit bonum,
    Pericla & impendentia.
Amisimus Lebethrides tantam **D V C E M**,
    Quæ totius mundi fuit
Redimenda non ullis bonis. Amisimus
    Docti ordinis præstans decus.
Amisimus fautricem: opus quid pluribus?
    Nostram parentem amisimus.
Quàm densa sed timenda sit mortalibus
    Periculorum post seges,
Videre id est ex jam tibi percensitis
    Miraculis, dulcis soror.
Sunt bella nempe, pestis, improba & fames
    Torsura eorum corpora:
Nec non, sacrati verbi adempto lumine,
    Caligo tristis ingruet,
Ni pœnitenti mente mala cervicibus
    Hæc à suis averterint.

T E R P S I C H O R E.

Heu quam ternarum sunt stamina iniqua sororum?
    Quam jura habent & ferrea?
Namq; dies multos concedunt hisce benignæ,
    Et longa vitæ tempora,
Qui melius fugiunt & deteriora sequuntur,
    Ruuntq; per tetrum nefas:
At qui prudentis rationis iussa capeffunt,
    Virtutis & pergunt viâ,

His

His breve vivendi spatium dant protinus atq;
His fila rumpunt invidæ.
Sic quoq; prælustrem lugendo funere nobis
Nostram abstulere Principem
TE SOPHIAM, quæ digna tamen traducere plures
Annos eras & secula,
Scilicet insignem ob virtutem, religionis
Veræq; amorem serium.
Vix novies ternos annos, ó inclyta Princeps,
Claudens, habebas, lumina:
Nestoris annosi superasses secla, fuisset
Datum mihi si stamina
Dispensare. Patri quoniam sed cœlipotenti,
Isthæc stetit sententia,
En cunctis fas est me deinceps dicere longum
SALTATIONIBVS vale,
Quæ tamen apportant aliâs mihi gaudia summa
Ceu nostra nomina innuunt.

MELPOMENE.

Discruciat, tantus mea nunc præcordia luctus,
Magis ut velim tacere, reddere quàm sonos:
Sed tamen, ut nostrum quoq; contestemur amorem,
MODVLARIER quid nostra suadent nomina:
Crediderim fatis sic decernentibus istud
SOPHIAE Duci fuisse nomen inditum.
Omnia transegit SAPIENTER tempora vitæ,
SAPIENTER & fatum sublt novissimum.
Curriculum vitæ totum direxit ad alma
Nam iussa Patris, qui gubernat omnia,

Et

Et quando lethum iam posceret ultima jura,
Vera fide vincebat omnia tormina,
Hæc summa est virtus: hæc est sapientia prima,
Didicisse rectè vivere & rectè mori.

V R A N I E.

Sic te Diva parens, Iova
Summis prosequitur cordis amoribus,
Ex vita innumeris malis
Plena ut transtulerit te in rutilum polum
Posthac casibus omnibus
Exemptam. Frueris cælicolùm modò
Felix colloquiis, Tuum
Ex quæis gaudia cor tanta capit sacrum,
Auris nullius audiit
Quæ; vidisse potest nemoq; lumine
Hic; seu pectore prendere.
Quare non magè post fundere lachrymas
Tristes conveniet mihi,
Sed gratabor ovans en tibi talia
Sortis munera splendida
Dicens: Vivere non desit inclyta
Princeps nostra, sed in POLVM
Devenit capiens gaudia maxima,
Alti factaq; DVX POLI:
Nec cantabo tuæ tristia funera
Mortis, gaudia sed POLI:
Clarum nostra POLVM nomina nam sonant.

P O L Y H Y M N I A.

C

Quid

Et

Quid vos Pegasides truculenta morte peremtam,
Dicitis esse D V C E M ?
Vos malus error agit, SOPHIAM clausisse putantes.
Ultima fata piam,
Dico sed, hanc somnos iucundos carpere, grata
Atq; quiete frui.
Exspectans reditum, corpus nam dormit in urna,
CHRISTE benigne, tuum.
Ast mens ætherei manibus commissa parentis,
Dona quietis habet.
Iam ducens somnos, recreans & membra quiete
Mortuus esse nequit.
Auras haud igitur secessit D V X ea, ceu vos
Dicitis, in tenues.
Quid vos Aonides truculenta morte peremtam
Dicitis, esse D V C E M ?
Vos malus error agit, SOPHIAM clausisse putantes
Ultima fata piam.
Nam quanquam corpus privatum est munere vitæ,
In cineresq; redit;
Mens tamen æternæ sublimis in æthere vitæ,
Dona beata tenet.
Dona beata tenet mens expers materiei
Interituq; carens,
Partibus & tantum cunctisquæ corporis anteis
Nobilitate sua,
Est quantum turpi formosum dignius, ipsa
Formaq; materie.
Iam verò sua res sortiri nomina parte
A potiore solent.
Quo circa nec adhuc princeps crudelibus vmbriis
Occubuisse potest.

Quid

Quid vos Sicelides truculenta morte peremptam
Dicitis, esse D V C E M ?
Vos malus error agit S O P H I A M, clausisse putantes
Ultima fata piam.
Nam quia virtutis præscripta verenda secuta est,
Fugit & omne nefas,
Nomina magna sibi magna cum laude paravit
Perpetuumq; decus;
Famaq; venturos eius durabit in annos,
Sidera donec erunt.
Nescit enim virtus, nescit veneranda subire
Tristia fata rogi.
Princeps idcirco toto cantabitur orbe
Carminе deinde meo.
Scilicet hoc pietas, ratio, lex suadet, idemq;
N O M I N A nostra volunt.

*Ab eodem NICOLAO RHOSTIO
Vinariensi.*

A L I A.

C Vr tota mæret regia,
Genasq; amaris fletibus
Molles, & ora funditur
Vt imbribus madentibus?
Cur flet chorus Lebetridum
Cordis trahens ab intimis
Suspiria, & circum lares
Locans cupressi surculum?
Fatum S O P H I A tristissimum

G A

Facio

Facit tuum : dolor heu quatis
Pectus meumq, arrodere
Non usq, & usq, desinit.

Mæret Themis tua funera :
Peplo & revincta crinibus
Pompa comes adest pectora
Astræa palmis verberans.

Ah præcocem ah miserabilem
Mortem ; ô sororum ferrea
Decreta : vix perveneras ,
Inquit , vigorem ad vividum :

Iam lustra quinq, expleveras
Ætatis , ô brevissimum
Diem : in toro nec moveras
Bilem marito regio :

Nunc fata rumpunt stamina
Vita tua , cum lampadas
Phæbi tenebris occultit ,
Ceu nocte densa , Cynthia.

Hæc fata , post ad subditos
Conversa vultum , insignibus
Tollit ducis celsissima
Vitam peractam laudibus :

En inquit , hæc clementiæ
Haud ficta imago , caterùm
Qualis fuit Pisistrati
Olim , fuit S A P I E N T I A .

Pietatis hæc dat simplicis
Imaginem , ceu gemmulam ,
Quam ritè pectoris tenuit
In scrinio reconditam .

Quocirca & in mulieribus ,

Phæbi

Phæbi ut soror pulcherrima
Latè micat præstellulis
Minoribus, clarè micuit.

Sed jugiter virum genus
Dum per nefas haud segniter
Ruit, malam nec exiit
Mentem; manent hæc præmia.

Regi & poli fixum manet,
Animo suo sententia
Sedetq; certæ, ab improbis
Panas mali repositæ.

Refert mandata hic verbulo
Tantum, repentè cernui
Astant metu perterriti
Flexo ministri poplite.

Adest nova ecce februum
Cohors, & utilis DEVS
Armis parat, vestrum, viam
Lumen subire ocysimè.

Heu quantus heu sudor viris,
Heu quantus est equis suis,
In bella sic ruit, velut
Gravi furore percitus.

Heu nunc vibrat Tritonia
Scutum Minerva: heu advenit
Torvum videns, fortissima
Pandora torvo lumine;

Nefas manent hæc præmia
Tuum, manent te perfidam
Turbam tuosq; posteros
Mala cuneta, quæ recensui.

Mutare quæso tristia
Per hoc ego te, mitibus,

M 3

Caput

Caput precor, nunc incipe
Et orsa flectere in melius:
Fac quæso vota serio,
Precesq; fundenumini:
Sic penam agas à vertice
Tuo, DEVM sic mitiges;
Et mens sacrata, verticè
Tuo, pericla quæ imminent
Casura jam jam, à te, faciet,
Ut exalent longissimè,
Dixit: genas, ceu flumine,
Fletu rigans, se miscuit
Nocti, & retro vestigia
Dat, vocesupremum vocans
Modusquis ergo fletuum?
Dic, quæso, Melpomene mihi:
Ni veritas, pudor, fides,
Pietasq; vita integritas.
Hæc sunt, ad astra quæ vehunt
SOPHIAM: via hac, DVX inclytee,
Cælum petens; hæc occupat
Sedem marita cœlitum.
En vescitur decemplici
In arce mundi pabulo,
Deum bibitq; massicum
Nectar. Queri ergo desine:
Queri VVILHELMÆ desine
Obitum tori dulcissimi:
Fieri sorores sic jubent
Fatumq; inevitabile,
Ereptus ut sit omnibus
Malis, super quæ perfidam

Ventura

*Ventura sunt velociter
Turbam, ut scelus redarguant.
Fadare vultus desine
Tuos, VVILHELME, fletibus
Et pelle curas pallidas
Procul tuo de pectore:
Sic ritè ages ævum tuum,
Sic lustra vives Nestoris:
Multoq, quam Polycraten,
Beabit aura te melior.*

*A MATTHIA SCHIEMMELIO Ru-
destadensi Illustriss. D D. Saxonie, munifi-
centia in hac Salana Academia
alumno.*

E P I T A P H I V M

Ab eodem.

*H*oc SOPHIAE gelido sunt condita membra sepulcro,
Quæ data FRIDRICO, viva, marita fuit.
Eius scire cupis genus? alta ab origine nomen
(Nam VVirtbergiaco sanguine creta,) tulit.
Inde trahens ortum, non lustra quaterna repletat,
Ecce datur thalamis Sponsa, VVILHELME, tuis:
Cum quo vix nonæ est egressa trieridis annos,
Ut lethi curva falce resecta cadit.
Heu datur exiguum tempus, jacuisse lacertis
In sponsi, ad nivea, & colla redisse suo.

PARVA

*Parvo at quod sponsum sua sponsa beaverit aro:
Hoc, Dea dans uteri pignora quina, refert:
Et nunc sextus erat foetus mittendus in auras
Proh dolor, in partu funere mersa perit.
Ast sic fata jubent: sic mundo erepta maligno
Caelica regna, omni parte beata, tenet.*

F I N I S.

AB 155 276

(X 1992533)

A VO 17 Mg. 253.

1566
1592
1663

T H R E N O D I A E

IN OBITVM PRAE-
MATVRVM ILLVSTRISS.
AC PIENTISSIMAE PRINCI-
pis ac Dominae, Dominae SOPHIAE Ducis
Virttembergensis & Teccen-
sis, &c.

ILLVSTRISS. NEC NON
CELISSIMI PRINCIPIS AC
DOMINI, DOMINI FRIDERICI
GUILHELMI, Ducis Saxoniae, Landgrauij Thuringiae,
Marchionis Misniae, &c. Coniugis suauissimae, quae in ve-
ra & ardenti invocatione FILII DEI obdormiens; ex
tristissima hac miseriarum valle in caelestem & beatam
illam gloriae regiam ad XII. Cal. Aug. A. O. R.
c. 10. 10. XC. hora 8. matutina, quae
ipsum Eclipseos Solaris fuit,
translata est,

*Debita pietatis, gratitudinis & subiectionis
testanda gratia*

Conscripta.

I E N A E Typis Tobiae Steinmanni.

Inches

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
8

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black